

Dosar nr. 2ra-2186/2018

prima instanță, Judecătoria Edineț, sediul Central (E. Pșenița)
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

DECIZIE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Gheorghe Bortă,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bortă
împotriva Liliei Starîș cu privire la demolarea construcției, restabilirea hotarelor și
înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins
apelul declarat de Gheorghe Bortă și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2018
a Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 11 decembrie 2017, Gheorghe Bortă a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Liliei Starîș cu privire la demolarea construcției, restabilirea hotarelor și
înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului.

În motivarea acțiunii, reclamantul Gheorghe Bortă a indicat că este
proprietarul terenului cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx raionul Edineț, iar
Lilia Starîș este vecina acestuia, care a devenit proprietara terenului vecin după ce
tatăl acestuia, Alexandru Beltei i-a donat acest bun imobil. În anul 2007 a avut loc
înregistrarea masivă a terenurilor intravilane și au fost stabilite hotarele dintre
gospodării.

Reclamantul Gheorghe Bortă a menționat că în toamna anului 2017, Alexandru
Beltei a început construcția unui imobil pe hotarul dintre terenurile menționate
supra, ignorând prevederile Codului civil cu privire la dreptul de vecinătate. Mai
mult construcția este amplasată pe terenul ce aparține lui Gheorghe Bortă, depășind
hotarul terenurilor învecinate.

Reclamantul a invocat că s-a adresat la primărie cu o cerere de stabilire a
hotarelor, însă deși specialistul primăriei a venit la fața locului și i-a demonstrat lui
Alexandru Beltei că a încălcat linia de hotar, acesta și-a continuat construcția.

La fel, reclamantul Gheorghe Bortă a menționat că la 02 octombrie 2017, la fața locului s-a prezentat o comisie din cadrul primăriei, care a stabilit că între gospodăria a existat un gard, iar în anul 2007 la efectuarea înregistrării masive s-a comis o greșeală.

Totodată, reclamantul a indicat că la solicitarea lui de a oferi informația dacă e încălcat sau nu hotarul, conform titlurilor de autentificare a drepturilor deținătorului de teren, acestuia i-a fost eliberat repetat actul din 02 octombrie 2017.

Reclamantul Gheorghe Bortă a menționat că s-a adresat cu o plîngere la poliție, pentru a verifica dacă Lilia Starîș are autorizație de construcție, însă polițistul de sector a indicat același răspuns ca răspunsul eliberat de primărie.

Reclamantul a invocat că prin acțiunile familiei Starîș-Beltei i se încalcă dreptul de proprietate și dreptul de vecinătate.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza art. 389 Cod civil.

Prin urmare, reclamantul Gheorghe Bortă a solicitat obligarea Liliei Starîș să demoleze construcția neautorizată ridicată pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate și de pe hotarul dintre gospodăriile lor, cu restabilirea terenului în starea inițială, obligarea Liliei Starîș să nu-i creeze obstacole în folosirea terenului și să respecte hotarele indicate în planurile cadastrale.

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bortă împotriva Liliei Starîș cu privire la înlăturarea obstacolelor și s-a încasat din contul lui Gheorghe Bortă în beneficiul Liliei Starîș suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și cheltuielile de judecată estimate la 972 lei.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Gheorghe Bortă și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost expediată participanților la proces la data de 29 iunie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 16254 (f.d.219 vol. I), fiind recepționată de recurentul Gheorghe Bortă la 04 iulie 2018, conform trimiterii poștale DS3100054187AS (f.d.221 vol. I).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Gheorghe Bortă, prin intermediul oficiului poștal la data de 23 august 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurentul Gheorghe Bortă a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Gheorghe Bortă, a indicat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, și anume Instrucțiunea cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de teren, aprobată prin Ordinul Nr. 70 din 04 august 2017 al Agenției Relații Funciare și Cadastru.

Recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare eronat au constatat că obiectul litigiului dedus judecării îl constituie doar restabilirea hotarelor, or acesta a menționat că i se încalcă dreptul de proprietate de către Lilia Starîș.

Recurentul Gheorghe Bortă a menționat că actul din 15 ianuarie 2018 nu putea fi pus la baza hotărârii, deoarece el nu l-a semnat și nu este de acord cu schimbarea hotarelor. Mai mult, actul din 15 ianuarie 2018 contravine articolului 18 din Legea cadastrului bunurilor imobile.

Recurentul a indicat că prima instanță a dispus audierea specialistului din cadrul Serviciului cadastral Edineț, care urma să prezinte copiile dosarelor de inventariere tehnică și dosarele cadastrale ale părților litigante, dar la ședința din data de 05 februarie 2018, judecătorul a examinat numai planul cadastral perfectat la data de 15 ianuarie 2018, adică după ce a fost depusă acțiunea în instanță.

La fel, recurentul invocă că prima instanță eronat a stabilit că construcția ...03 este neschimbată, or din fotografiile anexate în dosar este clar că construcția ...03 are pe orizontală circa 50 de bucăți de coteleț, respectiv are o lungime de 20 metri, iar fundamentul construcției nu este cel vechi, dar a fost mutat cu 40 cm spre terenul recurentului.

Recurentul Gheorghe Bortă a menționat că inițial terenul, ce aparține Liliei Starîș a avut o suprafață de 0,3273 ha, iar prin soluțiile oferite de instanțele ierarhic inferioare acesta va avea o suprafață de 0,3348 ha.

Mai mult, recurentul a invocat că prima instanță eronat a conchis că, construcția efectuată de Lilia Starîș este autorizată, or la materialele dosarului este răspunsul arhitectului-șef a raionului Edineț, în care este indicat că, cet. Beltei-Starîș nu a primit în anul 2017 autorizație de construcție. Iar, recent a primit un răspuns de la IP Edineț, în care se menționează expres că construcția ...03 este ilegală.

Recurentul Gheorghe Bortă a indicat că deși instanța de apel a stabilit că prima instanță a administrat corect probele, ulterior a indicat că Actul de stabilire a noilor hotare împreună cu Schema noilor hotare nu urmau a fi reținute ca probe.

La 24 septembrie 2018, în adresa intimă Lilia Starîș a fost expediată copia recursului declarat de Gheorghe Bortă, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă intimata Lilia Starîș nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Gheorghe Bortă împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Gheorghe Bortă urmează a fi admis, se casează decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bortă împotriva Liliei Starîș cu privire la demolarea construcției, restabilirea hotarelor și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată, din următoarele motive.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele

invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că la 11 decembrie 2017, Gheorghe Bortă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliei Starîș cu privire la demolarea construcției, restabilirea hotarelor și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului (f.d.1-2 vol. I).

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bortă împotriva Liliei Starîș cu privire la înlăturarea obstacolelor și s-a încasat din contul lui Gheorghe Bortă în beneficiul Liliei Starîș suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și cheltuielile de judecată estimate la 972 lei.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Gheorghe Bortă și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

În motivarea acțiunii, reclamantul Gheorghe Bortă a indicat că este proprietarul terenului cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx raionul Edineț, iar Lilia Starîș este vecina acestuia, care a devenit proprietara terenului vecin după ce tatăl acestuia, Beltei Alexandru i-a donat acest bun imobil. În anul 2007 a avut loc înregistrarea masivă a terenurilor intravilane și au fost stabilite hotarele dintre gospodării.

Conform art. 377 Cod civil, proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lângă respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. Se consideră vecin orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influențe reciproce.

Instanța de recurs relevă că, dreptul de proprietate este după conținutul său cel mai larg drept real, care conferă titularului dominația totală asupra bunurilor sale, fiind un drept absolut, perpetuu și exclusiv.

Conform alin. (1) al art. 315 Cod civil, proprietarul are dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunurilor sale și le exercită în mod exclusiv, în nume și interes propriu, fără intervenția altor persoane.

Respectiv, în virtutea dreptului de proprietate, proprietarul este îndreptățit să efectueze cu bunurile sale, în principiu, orice acțiuni. Dar realizarea prerogativelor proprietarului în deplinătatea lor poate să se reflecte negativ asupra intereselor altor membri ai societății, precum și asupra societății în întregime. Din aceste considerente legiuitorul a recurs la stabilirea unor îngrădiri în exercitarea dreptului de proprietate.

Astfel, temelia îngrădirilor dreptului de proprietate se conține la art. 46 alin. (5) din Constituția Republicii Moldova, conform căruia proprietarul este obligat la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin

proprietarului, precum și la art. 315 alin. (3) Cod civil, care prevede că dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terț.

Colegiul indică că, scopul principal în stabilirea îngrădirilor dreptului de proprietate constă în crearea condițiilor necesare pentru a face posibilă o conlocuire a membrilor societății. Respectiv, normele dreptului de vecinătate sunt aplicabile numai între proprietarii terenurilor sau bunurilor imobile vecine. Vecinătatea este o stare de fapt care generează anumite drepturi și obligații pentru proprietarii terenurilor sau altor bunuri imobile de unde se pot produce influențe reciproce.

Colegiul relevă că, în motivarea acțiunii, reclamantul Gheorghe Bortă a indicat că este proprietarul terenului cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx raionul Edineț, iar Lilia Starîș este vecina acestuia.

La materialele cauzei este anexat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, conform căruia terenul cu nr. cadastral 4112109088 aparține cu drept de proprietate lui Ion Bortă (f.d.74 vol. I), și a fost moștenit de Gheorghii Bortă în baza certificatelor de moștenitor nr. 1257 din 10 februarie 2017 (f.d.58 vol. I) și nr. 10460 din 28 septembrie 2010 (f.d.59 vol. I).

Iar, conform contractului de donație nr. 3922 din 22 mai 2014, terenul cu nr. cadastral 4112109089 a fost donat Liliesi Starîș de către Alexandru Belitei și Angela Belitei (f.d.123-124 vol. I).

Art. 321 alin. (2) Cod civil prevede că, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Instanța de recurs indică că, legiutorul prin norma legală menționată supra a instituit regula cu caracter imperativ, conform căreia dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile se dobândește din momentul înscrierii în registrul bunurilor imobile.

Colegiul relevă că, deși litigiul dedus judecății este un litigiu cu privire la dreptul de vecinătate, care este aplicabil numai între proprietarii terenurilor sau bunurilor imobile vecine, instanțele ierarhic inferioare nu au verificat dacă reclamantul Gheorghe Bortă este proprietarul terenului cu nr. cadastral xxxx, situat în satul Xxxx raionul Edineț, iar Lilia Starîș este vecina acestuia, or la materialele cauzei lipsesc extrasele din Registrul bunurilor imobile, care ar confirma sau infirma dreptul de proprietate a acestora asupra bunurilor imobile din litigiu.

La fel, instanța de recurs menționează că, reclamantul Gheorghe Bortă a solicitat obligarea Liliesi Starîș să demoleze construcția neautorizată ridicată pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate și de pe hotarul dintre gospodăriile lor, obligarea Liliesi Starîș să nu-i creeze obstacole în folosirea terenului și să respecte hotarele indicate în planurile cadastrale.

Instanța de recurs indică că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie existența diferențelor dintre limita hotarelor de iure, indicate în titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren și limita hotarelor de facto.

Astfel, Colegiul reține că, instanțele ierarhic inferioare au omis să verifice dacă limita hotarelor de iure coincide cu limita hotarelor de facto, iar această omisiune a instanțelor ierarhic inferioare denotă că Gheorghe Bortă nu a fost auzit de instanțele de judecată, în ce privește argumentele sale privind temeinicia obiectiilor cu privire la faptul că pârîta Lilia Starîș a edificat o construcție pe terenul reclamantului. Ori,

instanțele de judecată trebuiau să indice în decizia și hotărîrea recurată, cu suficientă claritate, motivele și temeiurile, în baza cărora și-au întemeiat concluziile referitor la faptul că pîrîta Lilia Starîș a edificat o construcție autorizată.

Mai mult, instanțele de judecată trebuie să indice care sunt actele prin care a fost autorizată construcția edificată de Lilia Starîș și să stabilească pe care teren a fost construită aceasta.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sînt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Iar, în conformitate cu art. 9 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntîmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărîri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

În același context, Colegiul indică că, în conformitate cu art. 230 alin. (1-3) Cod de procedură civilă, la cercetarea înscrisurilor sau a probelor materiale, la audierea și vizionarea înregistrărilor audio-video, la dispunerea unei expertize, la audierea martorilor, la adoptarea de măsuri privind asigurarea probelor, precum și în probleme de drept litigios, instanța judecătorească, printr-o încheiere, poate atrage, din oficiu sau la cererea oricărui participant la proces, specialiști în domeniul respectiv pentru consultații, explicații și ajutor tehnic (la fotografiieri, la elaborare de planuri și scheme, la selectare de probe (modele) pentru expertiză, la evaluare de bunuri etc.). Persoana citată în calitate de specialist este obligată să se prezinte în instanță, să răspundă la întrebări, să dea în scris sau oral consultații și explicații, să-i acorde asistență tehnică, după caz. Specialistul dă în judecată explicații scrise sau orale, în funcție de cunoștințele profesionale și de genul activității sale, fără a efectua investigații speciale.

Colegiul relevă că, prin încheierea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central s-a dispus examinarea cauzei inițial în incinta Primăriei comunei Bleșteni, raionul Edineț, ulterior la domiciliul reclamantului Bortă Gheorghe, pentru a verifica și inventaria construcțiile în litigiu, cu întocmirea actului respectiv, în prezența inginerului cadastral al Primăriei comunei Bleșteni, raionul Edineț și reprezentantului Oficiului Cadastral Teritorial Edineț (f.d.50 vol. I).

Fiind audiat în ședința de judecată din 05 februarie 2018, reprezentantul Oficiului Cadastral Teritorial Edineț, Mușinschi A. a declarat că hotarul stabilit la 15 ianuarie 2018 nu coincide cu planul cadastral din titlu de autentificare atît a reclamantului cît și a pîrîtei, deoarece la înregistrarea masivă se admite o eroare de +/- 40 cm., pe fiecare segment (f.d.162-163 vol. I).

Astfel, Colegiul relevă că, reprezentantul Oficiului Cadastral Teritorial Edineț, Mușinschi A. a declarat că hotarul stabilit la 15 ianuarie 2018 nu coincide cu planurile cadastrale din titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren a

reclamantului Gheorghe Bortă și a pârâtei Lilia Starîș, respectiv pentru a constata existența diferențelor dintre limita hotarelor de iure, indicate în titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren și limita hotarelor de facto, sunt necesare cunoștințe speciale.

Respectiv, instanțele de judecată trebuie să stabilească cu certitudine pe care teren a fost edificată construcția de către Lilia Starîș, inclusiv prin studierea dosarului de inventariere tehnică a construcției și a dosarelor cadastrale a terenurilor ce le aparține reclamantului Gheorghe Bortă și pârâtei Lilia Starîș.

În conformitate cu art. 148 alin. (1) Cod de procedură civilă, pentru elucidarea unor aspecte din domeniul științei, artei, tehnicii, meșteșugurilor artizanale și din alte domenii, apărute în proces, care cer cunoștințe speciale, instanța dispune efectuarea unei expertize, la cererea părții sau a unui alt participant la proces, iar în cazurile prevăzute de lege, din oficiu. Actele reviziei ori ale inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

Astfel, Colegiul relevă că, pentru a stabili dacă există diferențe dintre limita hotarelor de iure, indicate în titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren și limita hotarelor de facto, instanța de apel urma să antreneze un expert pentru a elucida acest fapt.

Totodată, Colegiul menționează că, instanța de apel eronat a indicat că apelantul Gheorghe Bortă nu a reacționat la chestionarea acestuia de către instanța de apel cu privire la efectuarea unei expertize în domeniul funciar (f.d.217 vol. I).

Or, în ședința de judecată din 17 mai 2018 a instanței de apel, Gheorghe Bortă a menționat că dorește să se adreseze la un expert din municipiul Bălți, deoarece în municipiul Chișinău este mai costisitor (f.d.210 vol. I).

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu să se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar instanța de recurs este în imposibilitate de a corecta respectiva eroare judiciară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de Gheorghe Bortă, se casează decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bortă împotriva Liliesi Starîș cu privire la demolarea construcției, restabilirea hotarelor și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale a litigiului dedus judecării.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Gheorghe Bortă.

Se casează decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Bortă împotriva Liliei Starîș cu privire la demolarea construcției, restabilirea hotarelor și înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari

Nina Vascan